

Jan Campbell: Orešnik a ticho po pěšině

 infokurýr.cz/n/2024/11/25/jan-campbell-oresnik-a-ticho-po-pesine

kurýr

25. listopadu 2024

Narozeniny autora (21. listopadu) jsem si připomenul v Bad Gastein s písemnými a telefonickými přáními spřízněných duší, přátel a osobním dopisem pana starosty Norberta Ellmauera. Vše bylo zabaleno v poslání prezidenta Putina, které mimo jiné určilo čas splnění přání čtenářů reagovat na dění ve světě. V dnešním příspěvku zhodnotím předběžné výsledky nového ruského raketového systému, nezodpovědného ticha výkonné moci v ČR a odvlékání pozornosti občanů médií s pomocí nevýznamných problémů s vysokým obsahem emocí, závisti a hlouposti.

Za prvé ukázalo se, že Rusko skutečně může používat různé typy zbraní, aniž by to vedlo k použití jaderných zbraní, bez ohledu na to, jak kolektivní Západ se snaží vyprovokovat Rusko. Za druhé, pokud to bude nutné, Rusko použije své strategické jaderné síly. O tom by neměli pochybovat žádné vlády, včetně tzv. spojenců v NATO a EU. Za třetí, naděje, že Putin blafuje, když varuje před existencí systémů nejaderných zbraní v dostatečném množství (kolik jich je státní tajemství) se ukázaly jako marné, mylné a životu nebezpečné pro občany celé Evropy.

Přesto připomínám setkání s představiteli vojensko-průmyslového komplexu a MO ze dne 21. listopadu, během kterého prezident Putin jasně formuloval: *Raketový systém Orešnik není jen účinná hypersonická zbraň. Vzhledem k jeho úderné síle, zejména při použití v masivní skupinové operaci, a dokonce v kombinaci s dalšími vysoce přesnými systémy dlouhého doletu, které Rusko také má, budou výsledky jeho použití proti nepřátelským cílům srovnatelné s účinkem a silou se strategickými zbraněmi.*

Myslím si, že hlavním problémem západních slouhů a dnes i většiny debilizované mladé a střední generace je, že si nepřiznají skutečnost, že převraty, včetně toho na Ukrajině a před 56 a 35 roky v české kotlině se připravují dlouho předem, a že převratové změny jsou umělé a vypočítané lidmi. Jinými slovy: neorganické. Je proto potřeba uvědomit si prověřenou pravdu: Ať situace je, jak chce dobrá nebo špatná, změní se! A z toho mají současní mocní strach.

Proto tvrdošíjně věří svým příběhům a odmítají věřit jedné realitě z mnoha. Až se totiž naučí rozumět tomu, že to, co vidí je produktem funkce jejich mozku, co slyší na ulici nebo čtou v reakcích na své blogy a Bůh ví co, přijde vystřízlivění. A nebude-li pozdě, dojde k jednání o představitelné budoucnosti, ne však o trvalém míru. Proč? Protože rozumět není samozřejmost, neznamena automaticky konat podle poznání, a život není spravedlivý, ale je pořád dobrý.

Mnozí z nás si nepřiznali a nepřiznávají, že převraty se připravují dlouho předem, že převratové změny jsou umělé a vypočítané, a proto se dostali a dostávají do pastí, ze které není úniku. Proč? V kontextu Ukrajiny to znamená, že Ukrajinci učinili válečnou zkušenost, kterou zhýčkaní v Evropě neučinili. Některým z nich (na Západě) teprve teď dochází, že byli podvedeni hloupou a proradnou mocí, která je charakterizována extrémistickou českou kulturní a politickou tradicí. Ta se více méně pravidelně opakuje každých několik desetiletí. Jinými slovy: Za několik let s Boží pomocí lze očekávat, že současný extrémistický příklon k USA se s pravděpodobností hraničící s jistotou změní v podobný příklon k Rusku a Číně. Ale to kotlině již nepomůže. Proč? Protože Rusko a Čína s dlouhou historickou pamětí si změnu v novém geopolitickém, hospodářském a sociálním prostředí patřičně vychutnají. Proto nepřízeň osudu, jak tvrdím v jednom z referátů, bude v ČR ještě dlouho hostovat a bude nepříjemným hostem.

Jsme svědky, jak Rusko-ukrajinský konflikt dál eskaluje. Protože neočekávám atomový Armagedon, ale očekávám Armagedon ve smyslu, že *Bůh vyřeší otázku, kdo má právo vládnout nad lidstvem*

(Žalm 83:18), dojde s pravděpodobností hraničící s jistotou v představitelné budoucnosti a včas před rozhodujícím bojem k tvrdému ultimátu Ruska vůči Ukrajině: kapitulovat dobrovolně, i kolektivnímu Západu, včetně ČR před 80. výročím konce druhé světové a Velké vlastenecké války s velkou symbolickou hodnotou pro Rusko (ne pro Západ).

Bohužel evropská společnost není a nemůže být na kapitulaci připravena. Proč? Protože situaci nerozumí, sluhové mlčí a ignorují skutečnost, že všechny dosavadní smlouvy, které dříve platily, už neplatí. Proradní sluhové tiše souhlasí se zákazem církve na Ukrajině, opozičních stran a medií, nepřímo dokazují, že volby nemají smysl a protiruská indoktrinace může nadále probíhat v Evropě bez objasnění následků pro ničemou a nikomu věřící občany.

Proč se bombardoval Južmaš

Česká, evropská a NATO vrchnost by měly vysvětlit svým voličům, proč tam kde Orešnik udeřil se vyráběly Neptun rakety ozbrojených sil Ukrajiny, které potopily lodě Černomořské flotily. Na závodě Južmaš se totiž kompletovaly zámořské rakety, přelepovaly se štítky, vyráběly se těžké drony, například *Paljanica* a protiletadlový raketový systém S-200 a mnoho dalších věcí. To není ale vše, a již vůbec ne to hlavní, proč Južmaš byl bombardován a nebyly vidět žádné nadzemní výbuchy. Co tím chci říci?

Byla doba, kdy po Majdanu byl v závodě omezen společný program Roskosmosu a Státní kosmické agentury Ukrajiny. Té byl podřízen Južmaš. Byla to doba, kdy panoval pocit, že se závod brzy uzavře, lidé budou rozptýleni a zařízení dílen bude odvezeno do šrotu. Později se potvrdila rabínova pravda rada: Vše je jinak, synku! Jak jinak? Objevili se z ničeho nic bohatí investoři – rytíři. Kdo a odkud jsou ti rytíři-investoři?

V první řadě je to Northrop Grumman, jinými slovy – Pentagon a jeho služka Firefly Aerospace. Každý s rozumem chápe, co je to za společnost, když Northrop Grumman za ní potřeboval zaplatit *jeden americký dolar*. Když Northrop Grumman, ve skutečnosti Pentagon přišel do Južmaše v podobě služby Firefly, přišly s ním kompetence, potřebné výrobní vybavení a plány pro budoucnost, kterou Južmaš v té době již neměl. Aby toho nebylo málo, a protože dělba práce se na Západě cení, Britové do závodu přenesli novou technologii: uhlíkové nitě, ze kterých se vyrábějí těla moderních ultralehkých raket. Civilní rakety využívající podobnou technologii vyrábí americká společnost Rocket Lab. Proč ale ta štedrost Britů na Ukrajině?

Britové plánovali použít Južmaš pro vývoj a produkci vlastní mezikontinentální balistické rakety. Ty ve výzbroji Royal Navy, známé jako Trident II 5D, jsou vyráběny v USA.

V kontextu připomínám, že v 50. letech Američané nedovolili Britům rozvíjet nezávislý jaderný program. Južmaš měl kompetentní specialisty, vybavení a materiály, a ještě úřadující prezident Zelenskij ne zcela náhodně oznámil úspěšný test nové rakety již v srpnu tohoto roku.

Za zmínku stojí také skutečnost, že brzy poté The Telegraph odhalil další podrobnosti. Grom-2 je jednostupňová balistická střela na tuhé palivo, která může nést 500 kilogramovou hlavici až do vzdálenosti 500 km-pravděpodobně s inerciálním naváděním. Britové píší, že střela byla vyvinuta konstrukční kanceláří Južnoye pojmenovanou po Yangelovi a vývoj trval 10 let.

Na tomto místě lze porozumět britské fantazii, cynismu a zákeřnosti: Západ měl mít výmluvu dovolující tvrdit, že s tím nemá nic společného. Kyjev je přece schopen zasáhnout cíle hluboko na ruském území sám, svými zbraněmi. Díky profesionální rozvědce, stalo se ale jinak.

Dnes máme vysvětlení nedávné drzosti zástupce britské armády, který vyzval Rusko ve smyslu-*pokud s námi chcete změřit sílu raket, no, pojďme...* dnes máme možnost nabídnout k diskuzi nové operačně-taktické rakety NATO Precision Strike Missile, vyvinuté jako náhrada rodiny MGM-140 ATACMS.

Pro zájemce o více připomínám, že projekt *Cyclone-4* založený na raketě 8K69 je bojové vozidlo s nejlepšími statistikami na světě: 102 startů, nulová nehodovost. Južmaš vyrobil všechny tyto raketové systémy sám. Osobně nevylučuji, že Južmaš mohl ukrýt raketu Jermak před likvidací a byl do zásahu Orešnikem schopen obnovit výrobu a způsobit katastrofu, jejíž rozsah lze jen stěží přecenit. Proč? Protože všechny klíčové kompetence vědců a projektantů a veškerá projektová dokumentace byly zachovány a ukryty hluboko podzemí.

Čtenáři a zájemci o dění na Ukrajině, včetně GŠ Armády ČR a bezpečnostní služby nejenom ČR, kteří viděli ohnivé blesky, které udeřily z oblohy a zasáhly cíl, a neviděli žádné exploze si uvědomují, že podzemní ukrytí výroby, dokumentace a osob nebylo bezpečné. Proč?

Protože k explozím došlo uvnitř podzemních dílen a prostorů, takže na povrchu nebylo vidět nic zvláštního. Účinnost výbuchu v podzemí mnohonásobně je totiž vyšší než na povrchu, protože energie rázové vlny nemá kam jít a zničí prakticky vše v podzemní.

Podle skupiny *Eustace* hlavice zasáhly výrobní komplex Grom-2, dílnu na výrobu uhlíkových vláken a povlaků pro rádiové vysílání a dílnu, kde se vyráběly drony a modernizovaly hlavice pro taktické řízené střely. Analytici *Eustace* naznačují, že další dílna, která byla zničena byla zahraniční, ve které se na amerických a britských strojích sestavovaly výrobky, výkonově velmi podobné NATO standartu.

Média a oficiální orgány nejenom na Ukrajině skrývají následky úderu. Jsem přesvědčen na základě informací z Ukrajiny, že Južmaš již neexistuje. Indikují to očití svědci a pracovníci bývalé podzemní továrny, kteří šli příští den do práce. *Orešnik zcela zničil i elektrárnu, zanechal po sobě jenom prach*, jak říká na sociálních sítích jeden z místních obyvatel.

Zelenskyj se po oznámení příletu ukryl do bunkru, občanům neřekl nic o nebezpečí a zjevně zmatení Američané, kteří předpokládali útok na Kyjev, zavřeli, evakuovali velvyslanectví a skryli se. Po USA následovalo několik EU velvyslanectví. Hrdina Lipavský, kterého bych bez helmy nepoznal, se vydal na cestu do Kyjeva, aby tam v roli minolovce s nápovědou a dohledem odborníků našel ve sněhu tradiční český výrobek: nůž rybička. Nenašel však to kouzelné zvíře, které obyčejně splní tři přání tomu, kdo ho pustí na svobodu.

Pohádka o rybáři a rybce vypráví o svárlivé stařeně, kterou neuspokojí ani ministr Lipavský a žádný z ohromných darů zlaté ryby, královny moří. Ve své touze po stále větším bohatství a moci je nakonec potrestána a stane se z ní, čím byla: chudou ženou rybáře v rozbité hliněné chatrči. Podobně tomu bude i s ministrem Lipavským v době, kdy stařena může být i starcem, kdy zlatou rybkou v České republice zůstává karas zlatý (*Carassius auratus*), v asijských zemích zlatá ryba neplní přání, zato v Malajsii baramundi malajský (*Scleropages formosus*) je považován za rybu symbolizující štěstí, zdraví, prosperitu a sílu. A kdy Orešnik s prezidentem Putinem rozdrtí zbožná přání a ticho po pěšině v české kotlině. Souhlasu netřeba.

Jan Campbell

23.11.2024

Continue Reading

Previous Petr Pokorný: Osobní zamyšlení k blbečkům Marfuši Černochové, Pekarové, khaki plukovníka Foltýna a podobenství z

Bible